

بگذار حرف‌هایت

نفس

بکشند...

طیبه جمشیدی فارسانی

کارشناس ارشد روانشناسی

عضو بنیاد ملی نخبیان

دانشجوی نمونه‌ی کشور در سال ۱۴۰۰

بهار ۹۸

سرشناسه :	جمشیدی فارسانی، طیه، ۱۳۵۸ -
عنوان و نام پدیدآور :	بگذار حرف‌هایت نفس بکشند... / طیه جمشیدی فارسانی.
موضوعات : شعر :	تهران: سامان دانش، ۱۳۹۵.
مشخصات اهری :	۸۴ ص.
شابک :	۹۷۸-۶۰۰-۷۷۶۶-۵۳-۸
وضعیت فهرست‌نویسی :	فیا
موضوع :	فارسی -- قرن ۱۴.
رده‌بندی کنگره :	۸۱۳۹۵ پ ۵۸۴ م ۸۰۱۱ / PIR
رده‌بندی دیویی :	۸۱۸ / ۱۰۰
شماره کتاب‌شناسی ملی :	۴۳۱۹۸

بگذار حرف‌هایت نفس بکشند ...

- ☐ سروده: طیه جمشیدی فارسانی
- ☐ طراح جلد: عدنان مرادی
- ☐ صفحه‌آرا: هاجر حسن‌زاده
- ☐ لیتوگرافی: سروش؛ چاپ: نقشیته
- ☐ شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۷۶۶-۵۳-۸
- ☐ چاپ اول: ۱۳۹۸
- ☐ شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

■ تهران: ضلع شمال غربی پل سید خندان، نبش خیابان شریعتی، ساختمان ۱۰۰۰، واحد ۶

تلفن: ۲۲۸۶۴۰۰۱ - ۲۲۸۶۴۰۰۰؛ دورنگار: ۲۲۸۶۲۷۰۱؛ صندوق پستی: ۱۷۱۱ - ۱۶۳۱۵

Printed in The Republic of IRAN

کلیه حقوق محفوظ است.

مقدمه

از جمله گرفتاری‌های بشر مروج، گرفتار شدن انسان پراحساس در جوامع بی‌طرب، جوامع اقتصادمحور، یا بهر انسان بگرییم "جوامع خشک" است. جوامعی که مردمانش خواه ناخواه، بخشی از وجود خود را در خود دفن می‌کنند، تا مبدا به چشم دیگران افرادی عرف‌شکن دیده شود. عارف که شریف‌ترین و ارزشمندترین گوهر خداداد است، همان که در آموزه‌های اسلام "پیامبر درونی" می‌خوانندش، امروزه عملاً تعریفی غیر از تعریف اصیل خود دارد. تعریف امروزی عقل این است: «قدرت محاسبه و طرح نقشه برای به دست آوردن سود و منافع مادی بیشتر». این تعریف، جای چندانی برای احساسات پاک بشری باقی نمی‌گذارد.

انسان بی‌احساس، انسان مکانیکی، انسان عقل‌زده می‌داند که یک خلأ بزرگ در زندگی دارد؛ می‌بیند که شاد و خوشبخت نیست، ولی نمی‌خواهد بپذیرد چرا؛ چون اگر بپذیرد، باید چیدمان کلیت زندگی‌اش را دگرگون کند تا جا برای آنچه باید باز شود. متن بلند است سخن حضرت علی (ع): «عاقل کسی است که هر چیزی را سر بنای خودش بگذارد».

نویسنده‌ی این کتاب کوشا به است با بیانی ساده و بی‌تکلف، با زبان احساس، تکه‌های دفن‌شده‌ی وجود خود را از زیر آوار حرف دیگران، نگاه دیگران، عرف جامعه و تلقی‌های اشتباه از زشت بودن "خود بودن" بیرون بکشد، تا آن تکه‌ها، آن حرف‌های بی‌نفس، نفس بکشند. زشت نیستیم، فرییکار نیستیم، پس چرا چهره‌پوش‌ها را بر نمی‌داریم؟ دلیلش این است که چهره‌های بی‌نقاب، زشتی و فرییکاری زشت‌ها و فرییکارانی را نشان می‌دهد. که ناگزیر از پوشاندن چهره‌ی خود هستند. پس به قول نیچه: «خودت باش».